

Славейците

ИЛЮСТРОВАНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

Излиза всѣки месецъ презъ учебната година. Годишенъ абонаментъ 10 лева предплатени
Одобрень и препорѣчанъ отъ М-вото на Народната Просвѣта съ окръжно № 1667 отъ 16. IV. 1937 година
Редакторъ: ГЕОРГИ КРЪЗОВЪ

ГОДИНА ЧЕТВЪРТА
БРОЙ 9
априль 1940

Всичко — пари, писма, материали—да се изпраща на адресъ: в. „Славейче“, ул. Чумерна, 29—София. Пош. чекова с/ка № 624. Тел. 3-22-06

ХРИСТОСЪ ВЪЗКРЕСЕ!

Исусъ Христосъ, който учеше човѣцитѣ да живѣятъ въ миръ и братство, който проповѣдваше да се обичатъ хората помежду си и да не си правятъ зло единъ на другъ, биде прикованъ на кръстъ заради великото си и безсмъртно учение. Намѣриха се лоши и коварни люде, които го предадоха на съдъ и пожелаха неговата смъртъ.

Но на Голгота се извърши чудо.

Христосъ, следъ като биде погребанъ, възкръсна на третия денъ и стана, отиде камъка и излезе отъ гроба. И когато дойдоха на гроба му, за да го полѣятъ съ миро споредъ обичая, ангели небе-

сни имъ възвестиха: — Христосъ възкресе!

Христосъ възкресе!
Съ тѣзи думи людетѣ поцѣлия свѣтъ всѣка година посрѣщатъ най-голѣмия празникъ на свѣта: Възкресение Христово.

Дано и тая година посрѣщнемъ този свѣтълъ празникъ съ радостъ и надежда за по-добри и по-щастливи дни! Дано човѣчеството се опомни и да заживѣе споредъ учението на Христа, който жертвува живота си, за да възкръсне за вѣченъ животъ и да сочи на човѣчеството истинското щастие и истинския животъ!

Христосъ възкресе!

ПРОЛЪТЪ

Грѣй ми ти, весело слънце, здравецъ разцвѣналъ, здравѣй, звънкайте медени звънци, агънше шарено, блѣй!

Трепкайте, тѣнки тополи, и зеленѣйте, поля, — днеска е весела пролѣтъ въ нашата родна земя!

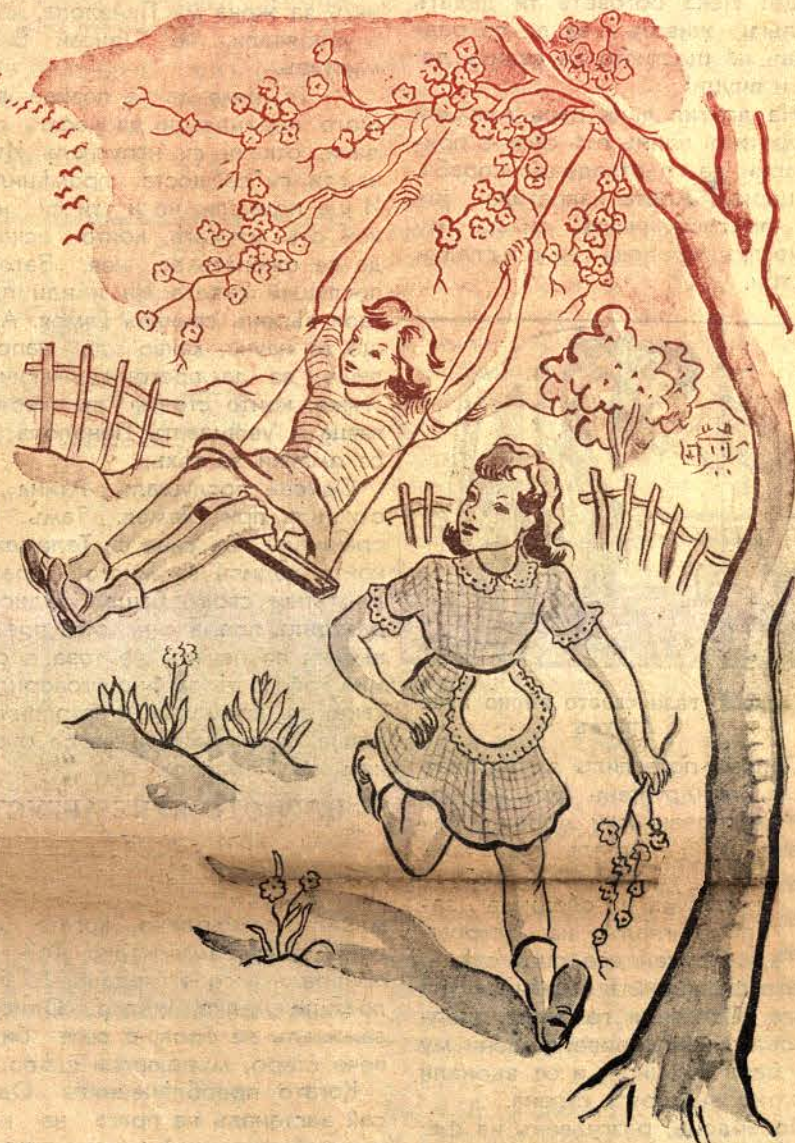
Смѣятъ се селскитѣ кѣщи, пѣсень въ полята звъни, като сестри ни прегръщатъ ясниѣ пролѣтни дни.

И розовѣятъ въ лозята китки отъ ябълковъ цвѣтъ, бавно следъ плуга въ нивята млади орачи вѣрвятъ.

Всѣко дръвче се разлисти, птиче отъ клонитѣ пѣй, и небесата сѣ чисти — пролѣтъ въ родината грѣй.

Асенъ Босевъ

ВЕСЕЛА ПРОЛЪТЪ НАСТАНА...

ВЕЛИК ДЕНЪ

На поляна, край горица, пѣе пѣстрокрила птица:

Въ погледа му свѣтълъ, ясенъ, грѣе слънчевъ лжчъ прекрасенъ.

— Презъ балкани съ облъ калпакъ ей, Великденъ дойде пакъ.

Надъ градини и по клони цвѣтове отъ злато рони.

Бий черковната камбана и високо отъ балкана

възвестява съ чудно слово: — Възкресение Христово.

Георги Хрусановъ

ВЕЛИКДЕНЪ

По градини и дворове, по ливади и нивя — вредъ по цѣлата земя, — нацвѣтели сѣ дървета, и тревички, и цвѣтя.

Пролѣтъ китна и засмѣна, съ свойта шарена премѣна, пакъ дошла е вече при насъ. Тя донесе радостъ въ всѣки домъ, въвъ всѣка хижа.

Но пкъ, ето, друга радостъ всички ни очаква. Великденъ идва съ козунаци и яйца, и съ премѣни нови за послушнитѣ деца.

Люлки и игри ще има въ всѣка кичеста градина.

ВЕЛИКДЕНСКА РАДОСТЪ

Трикъ-филмъ на „Славейче“, рисунки отъ Сава Георгиевъ, стихове отъ Радка Станимирова

Преди слънце да изгрѣе, — тѣй е обичая; стрина Пена бързо стана, сърдце ѝ не трае.

Тя яйцата взе да шары съ воскъ и боички, да се чукатъ въ надпревара братчета, сестрички.

Който случка пкъ „борака“ въ панера съ яйцата, то се знае, че юнакъ е — ще води играта.

И ще скачатъ въ двора всички жива ржченица — и ще плъскаятъ съсъ ржчички весели дечица.

Змей Горянинъ

АПРИЛСКОТО ВЪСТАНИЕ

Бурята започна отъ Копривица. Славниятъ Тодоръ Каблешковъ пръвъ изпраздни пушката си въ сърдцето на отоманската империя и съ това окрили духоветѣ на робитѣ.

Следъ него Бенковски — безстрашниятъ бунтовникъ и сладкодумниятъ апостолъ на свободата — съ кръвта на първитѣ убити тираны подписа възванията къмъ българския народъ и го прикани на смъртъ за свобода.

И народътъ стана. Вдигнаха се проститѣ селяци, богатитѣ търговци, младитѣ учители и свещеници — всички,

до единъ. И устнитѣ на всички повтаряха една едничка пѣсень:

Не щеме ний богатство, не щеме ний пари, а искаме свобода, човѣшки правдини!

Свободата не дойде веднага. Но тѣзи, които се дигнаха да мратъ за нея и които умрѣха за нея — останаха вѣрни на клетвата си.

Въ Батакъ подписаното съ кръвъ писмо пристигна три дни следъ като панагюрци бѣха въстанили. Батачени станаха до единъ, стариятъ попъ Николай отслужи молебень

въ черквата, поржси съ светена вода борцитѣ за свободата и благослови знамето имъ. А тѣ се гледаха съ съзри на очитѣ, цѣлуваха се разплакани и се радваха на идващата кръвнина, като на сватба.

А знаеха, че ще умратъ. Защото не можеха да се надѣватъ, че съ немоцитѣ си ржце, въоръжени съ полуразвалени пушки, съ коси и брадви ще могатъ да победятъ царската войска.

Знаеха за смъртта си и се радваха. Защото въ душитѣ имъ горѣше само една искра: слънцето да грѣине надъ свободна българска земя.

Още щомъ се вдигнаха батачени, помацитѣ отъ село Барутинецъ довтасаха. Тѣ бѣха най-кръвожаднитѣ баши-

бузаци, водени отъ страшния разбойникъ Ахмедъ ага.

И почна боятъ.

Въстаницитѣ бѣха обкрѣжили селото си съ окопъ, отъ който хвърляха огънь и жупелъ въ редоветѣ на башибузука.

Съ всѣки залпъ на разбунтуванитѣ българи десетина помаци разперваха ржце и падаха. А това дълбаеше бръчки по челото на Ахмедъ ага:

— Разбойници! Азъ ще ви изколя! Всички ще изколя! Да не остане нищо отъ вашето проклето село!

Ала старитѣ пушки стрелѣха вѣрно и винаги олучваха. Тогава Ахмедъ ага измисли хитростъ. Той прати двама души да съобщятъ на батачени, че ако си предадатъ оржие-

то и се откажатъ отъ бунта, ще вдигне башибузука и ще се върне въ селото си.

Младитѣ посрещнаха пратеницитѣ на Ахмедъ ага съ насмѣшка и презрение. Но старцитѣ — клетитѣ старци — повѣрваха на уловката. И тѣ убедиха селянитѣ да предадатъ оржието си.

Три биволски кола, натоварени съ най-ценнитѣ вещи на въстаницитѣ отпѣтуваха къмъ башибозушкия станъ. И още преди да пристигнатъ, понесе се дивъ вой и викъ на злорадство. Хитростъта на Ахмедъ ага бѣ успѣла.

Башибозуцитѣ се втурнаха въ беззащитното село и започнаха съкъ.

*

Въ старата черква се бѣха